

Interins al sector públic: una reflexió sobre la falta de finalització dels processos d'estabilització després de 312 de desembre de 2024.

Després de tres anys des de l'entrada en vigor de la Llei 20/2021 de 28 de desembre, de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat en l'ocupació pública, encara hi ha sengles processos d'estabilització pendents de concloure, i això en contra del taxatiu redactat de l'esmentada Llei, que obligava a finalitzar-los abans del passat dia 31/12/2024. Com era de preveure ja de bon principi, algunes Administracions Públiques no han arribat a temps de complir el calendari per motius diversos.

D'aquesta manera, molts són els interrogants al respecte, en especial, les possibles conseqüències que es poden derivar d'aquesta superació objectiva dels terminis legals. D'entrada, és natural que es puguin plantejar varis interrogants perquè el cert és que la Llei no estableix quina conseqüència se n'ha de derivar, comportant un clima d'inseguretat jurídica pels operadors i professionals del Dret.

No obstant, en aquest punt cal tenir present que els terminis de la Llei 20/2021 varen ser objecte d'una **Consulta de la Direcció Gral. De Funció Pública nº 157/2022-MMM** on es varen interpretar com a fites temporals de caràcter no essencial. Anem a veure'n alguns passatges:

"Teniendo en cuenta que la voluntad del legislador fijando los plazos de la Ley 20/2021, es garantizar el desarrollo de los procesos de estabilización previstos cuyo fin último es reducir la temporalidad en el empleo público con el horizonte de 31 de diciembre de 2024, ésta es la fecha clave, y, por tanto, si se producen disfunciones en las fechas anteriores, pero se llega a la misma, se continuaría satisfaciendo el objetivo final, aunque con un cumplimiento extemporáneo de las obligaciones asumidas por las autoridades nacionales con la Comisión Europea, en el marco del PRTR, con consecuencias en la liberación de fondos, ya que su liberación queda condicionada, como se ha señalado, al cumplimiento satisfactorio del hito en los plazos marcados por el mismo."

"Nos encontramos ante plazos legales, que carecen desde el punto jurídico de carácter esencial, y cuya dilación supondría un vicio subsanable, pero que sí son de obligado cumplimiento en el marco de los hitos acordados con la Comisión Europea en relación con el PRTR, y en especial, en lo relativo los plazos de 31 de diciembre de 2022 y de 31 de diciembre de 2024."

Certament, és un criteri jurídic que cal tenir en compte, especialment per tal garantir de manera sensata la validesa dels processos selectius que calia convocar, i que no decaiguin, essent aquesta la finalitat darrera de la Llei que, en definitiva, pretenia que s'impulsi les estabilitzacions per tal d'anar així reduint paulatinament la taxa de temporalitat al sector públic.

Emperò, aquesta Consulta de la Direcció General, la qual es va donar a conèixer l'any 2022, s'ha de posar també en context, doncs a dia d'avui els processos d'estabilització Llei 20/2021 ja han rebut algunes interpretacions de part del Tribunal de Justícia de la UE, destacant la darrera **STJUE Sala Sisena de 13 de juny de 2024 (C-331/22 i 332/22)**.

FERNANDEZADVOCATS

És així que, analitzant l'efectivitat d'aquest processos selectius que pretén impulsar la Llei, el Tribunal de Luxemburg va criticar la falta de suficiència d'aquests com a mesura adequada per a sancionar degudament la utilització abusiva de les relacions temporals al sector públic, doncs permeten la participació de candidats aliens que no han estat víctimes de l'abús, així com també comenta que la indemnització per extinció de la relació de l'empleat que no superi el procés selectiu no sembla ser tampoc una mesura adequada.

Així doncs i tenint en compte que tant el procés selectiu d'estabilització com la indemnització prevista per a la no superació d'aquest resulta quelcom independent al caràcter abusiu de les relacions temporals d'ocupació pública, cal posar encara més en dubte que la falta de conclusió del procés dins de termini previst no comporti o bé no hagi de comportar cap mena d'implicació, encara que la Llei no prevegi conseqüències. Que no siguin essencials, no vol dir que no siguin obligatoris.

Com és lògic, i a falta de pronunciaments judicials al respecte, caldrà analitzar atentament les circumstàncies concurrents i particulars de cada cas, així com també si resulta que s'hagin pogut produir perjudicis derivats d'aquesta superació del termini legalment previst, tota vegada que el procés d'estabilització de la Llei 20/2021, en sí mateix, resulta un remei independent a l'abús de la temporalitat, que cal que poder castigar adequadament.

**El present article és merament divulgatiu i no suposa assessorament ni compromís d'actualització.*

Per a més informació o assessorament, contacteu amb info@fernandezadvocats.es.